

Brev pa gutamál.

Till O. P.

Tæck för brev ja fick ifran di i ansestns, de tycktes sum dáu vart áutsættar för gaitingar nær dáu ákt pa bussn till bön e sumras, men de var väl de gick sum de gick, u átt dáu fick lev av han, för natáurlíftveis var de väl dáu sum klámd'n annass haddn väl ánnu lívð.

Pa tal um gaitingar kummar ja ihág sen ja var sork en gubbá sum var argar sumn gaiting, u vorr sum sorkar var kaldn för gaitingen mejrdails för átt n var sá hísklut argar jámt u samt, sorkar jár núck ett marack u har vart e all teidar.

Ná var de sá átt gubbn hadd a vädarkvenn u áldri sá leit de blást, da fick de var má allting anná, da skudd n malá, u sá fort vorr sum sorkar var fick se skeidan rör si da var vorr fárdoá me sammá, íblant kast vorr má stain pa kvánlukar, u de smáld bra, da kom han áut, skrek de värst han kund, smasvor u spyttáda, vorr hald uss natáurlíftves pahörut avstánd, íblant kund de u hánd átt kvánni gick ríktut saktá, da past vorr pa u huged tag e skaidar gang pa gang tilla vorr fick de u stanná, nær da gubben kom áut var vorr pa dann sedu a kvénni sá uss fickn ínt se, har var ínt sá värst argar da háldar, men värst var de um de blást leite smulá sá n fick häng e pern', da fick man var mik försíktugar u fick n da augu pa uss, u vorr hadd gárt nág spítakel da herrn si förbarmá.

Pa tal um arg gubbar, huksar ja en till várlíen kveld sá fort sóll gat ner gynto svärm in e stáuu, ólekt ráidná gaitingar sum jár värst e soksken, da skáldn pa sum, u dails pa kállingi för allting, men di kund u skáll igen, u de sá átt de hóirdes kring hall gránndagá, de kund u hánd átt di bamráda pa varandra íblant fast de var núck ínt ret oftá, men de kund hánd e all fall, u de blai mástn n vaná átt nær vorr sum sorkar var fat áttmat, u þekar fat vask hári, da sambláda vi uss e nárháttl a byggingen u skudd hóir láins de gick av, men en kveld vorr hadd vánt ret lángrá uppnáda sun fínstrá u ságd Lass'n har sugná sá e kveld bleir de íngenting.

De var de um de, u ná till sest skáll ja býr tal um táu stycken till sum var arg, di hadd e a soken (som vicku) fat'n nó orgelspelará e kórku han skálld jámt u samt pa kluckan áttu fick för leit me vädar till spelningi, sá en sundag nær di kom áut pa kórckbacken éttar predekningi skudd'n gar si víktuar u ságd sá kórckfolki hóird allíhop fick'n ínt máir vädar kundn ínt spel, di fick skáll n báttar orgeltrampará um n-skudd spelá, bondgubbar di blai leit háj till u gynn me, men sá kom gamlá kluckan u han fick sta för vädará bást'n kundá för de var han sum trampt orgeln men han blai argar, u sá ságd'n, ja list ná fem u sexti ar, har tramp iss orgl'n e tvá u tretti ar u sá skáll iss herrn tro átt ja ínt váit va mik vädar de gar átt till min garning nádígt skáda.

Hálsningar

Hans pa lairakarsraini.